

[Thoft]

kredit for sine klienter. Det vil samtlige revisorer i dette land selvfølgelig gøre. Derfor er den eneste løsning, hvis man skal imødekomme fru Aase Olesens på mange måder korrekte betragtning om, at udsættelsen med indgivelse af selvangivelsen betyder, at det er svært at nå det til 15. marts – det er jo for så vidt korrekt – at man selvfølgelig så inddrager rentegevinsten. Strafrenten på restskatten er på et år 8 pct., og på et halvt år må det så være 3 pct.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Da jeg ved førstebehandlingen kommenterede det lovforslag, som er på dagsordenen i dag, fremhævede jeg meget nøje, at det er et lovforslag, som ikke medfører udgifter for staten, men giver fordele for en række mennesker. Med andre ord: staten har ingen interesse i ikke at give disse fordele, tværtimod, men det er selvfølgelig klart, at der er nogle enkelte skatteydere – og det er slet ikke så få, nemlig først og fremmest dem, der får udsættelse med deres selvangivelse – der kan få en fordel ud af det.

Det er derfor i og for sig naturligt, at SF med støtte af VS og socialdemokratiet stiller et ændringsforslag, for man kan jo ikke efter deres ideologi give nogle fordele til nogle mennesker, nej, de skal tværtimod, og specielt hvis det er erhvervslivet, have det hårdt, og de skal mærke, at de er de forfulgte dyr i skattelovgivningen.

Derfor er jeg glad for, at et flertal vil støtte lovgivningen og afvise ændringsforslaget fra SF.

Må jeg med hensyn til det subsidiære ændringsforslag, som SF har stillet, hvorefter beløbet forrentes, have lov til at sige, at dette vil være en yderligere komplikation af skattelovgivningen. De foreslåede 3 pct. skal jo indbetales inden den 1. juni. Hvis man så har indbetalt for meget, har man ingen chance for at få de for meget indbetalte renter tilbage igen.

Også dette forslag strider mod den forenkling i skattelovgivningen, som alle taler om, men som, når det kommer til stykket, ingen af oppositionspartierne til venstre for socialdemokratiet og socialdemokratiet selv ønsker at gøre noget for at vi gennemfører.

Lenger (VS):

Vi vil bestride det, som ministeren siger, at der skulle være tale om en ordning, der ikke er til udgift for staten. Der sker naturligvis det, at alle de, som har indbetalt frivilligt inden den 15. marts, vil udskyde deres indbetaling til den 1. juni, og om der så kommer nogle flere med omkring den 1. juni, er udelukkende et spørgsmål om likviditet. Jeg forstod på fru Aase Olesens indlæg, at det var det, som var afgørende for det radikale venstre. Men vi vil altså bestride ministerens opfattelse af, at der ikke er tale om udgifter. Der er tale om udgifter, fordi man giver en længere rentefri periode, og den likviditetsforbedring, som åbenbart er så afgørende for det radikale venstre, er en likviditetsforbedring, der kun kan være gældende i perioden fra 1. juni og cirka et halvt år frem. I perioden op til den 1. juni er der omvendt tale om en forringelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 67 stemte for, 85 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 66 stemte for, 84 imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1984.

(Fremsat 6/2 84. Første behandling 7/2 84. Betænkning 8/2 84. Anden behandling